

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 031273 25 Uvp 2
Banjaluka, 5.11.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Strahinje Ćurkovića, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Svjetlane Knežević, kao članova vijeća, uz učešće Tamare Kočić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, Banjaluka, Gajeva broj 2 (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po Srđanu Blagovčaninu, predsjedniku Odbora direktora, protiv rješenja broj: 13.03/345-3168/21 od 14.2.2022. godine Ministarstva saobraćaja i veza Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužioca, sada zastupanog po Borisu Divjaku, predsjedniku Upravnog odbora, za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 031273 25 U 2 od 11.6.2025. godine, u sjednici vijeća, održanoj 5.11.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, stavom 1. dispozitiva, je odbačena tužba, podnesena protiv rješenja tuženog broj: 13.03/345-3168/21 od 14.2.2022. godine, uz obrazloženje da je tužba podnesena protiv rješenja tuženog koje nema karakter konačnog rješenja, s pozivom na član 22. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS) u vezi sa članom 7. stavom 1. istog zakona. Stavom 2. dispozitiva pobijanog rješenja je odbijen zahtjev tužioca za naknadu troškova spora.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac osporava njegovu zakonitost, iz razloga propisanih članom 35. stavom 2. ZUS. U zahtjevu navodi da je pogrešan zaključak nižestepenog suda da se radi o prvostepenom rješenju, kada je riječ o rješenju o od 14.02.2022. godine, s obzirom da se tuženi u uvodu tog rješenja pozvao na odredbu člana 220. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP) i da je očito da je rješavao o žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja; da je nelogično da se dva puta rješava o istom zahtjevu i da je zato trebalo osporeni akt poništiti, a ne tužbu odbaciti uz obrazloženje da se protiv tog rješenja ne može voditi upravni spor, jer taj razlog ne poznaju odredbe člana 22. ZUS ukazuje na korespondenciju sa Ombudsmanom za ljudska prava iz čega bi se sve moglo zaključiti da rješenjem od 14.02.2022. godine nije izmijenjeno rješenje od 20.12.2021. godine, u kojem slučaju bi tužilac mogao izjaviti žalbu. Osporava i odluku suda kojom je odbijen zahtjev za naknadnu troškova postupka, jer je slijedio uputstva iz osporenog akta i podnio tužbu, te mu pripadaju troškova vođenja spora koje je tuženi dužan nadoknaditi.

Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijano rješenje ukine, a tuženi obaveže na naknadu troškova spora.

Razmotrivši zahtjev i pobijano rješenje po odredbama člana 39. ZUS, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proističe da je tužilac nižestepenom sudu podnio tužbu protiv rješenja od 14.2.2022. godine, kojim je tuženi odbio dostaviti Ugovor o koncesiji za gradnju autoputa Banjaluka – Prijedor, sa kompanijom „SDHS-CSI BIH“, koja je u Banjaluci registrovana kao predstavništvo kineske kompanije „CHINA SHANDONG INTERNATIONAL ECONOMIC AND TECHNIKAL COOPERATION GROUP“, odnosno utvrđen je izuzetak od objavljivanja određenih informacija iz ugovora, s obzirom da je u istom ugovoru definisana klauzula o povjerljivosti. Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 031273 22 U od 11.10.2022. godine, stavom 1. izreke, uvažena tužba i poništeno rješenje tuženog broj: 13.03/345-3168/21 od 14.2.2022. godine, a stavom 2. izreke je obavezan tuženi da tužiocu isplati troškove upravnog spora u iznosu od 200,00 KM. Ta presuda je ukinuta presudom ovog suda broj: 11 0 U 031273 23 Uvp od 14.5.2025. godine, po zahtjevu tuženog i premet vraćen nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje iz razloga što se nižestepeni sud nije nije bavio prethodnim ispitivanjem tužbe u vezi sa članom 7. stavom 1. ZUS i članom 14. stavom 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 20/01, u daljem tekstu: ZOSPI). U izvršenju navedene presude nižestepeni sud je donio pobijano rješenje, kojim je tužbu odbacio, kao nedozvoljenu.

Pobijano rješenje je pravilno i zakonito, jer je doneseno uz prihvatanje uputstava ovog suda iz presude broj: broj: 11 0 U 031273 23 Uvp od 14.5.2025. godine o pravilnoj primjeni procesnih odredaba ZUS i ZOSPI.

Odredbom člana 7. stava 1. ZUS je propisano da se upravni spor može voditi samo protiv konačnog upravnog akta, dok je članom 14. stavom 3. ZOSPI propisano da ako se odbije pristup informaciji, bilo djelimično ili u cjelini, nadležni javni organ o tome obavještava podnosioca zahtjeva, te ga upućuje na pravo podnošenja žalbe, a iz čega slijedi da je postupak pristupa informacijama dvostepeni postupak. Nižestepeni sud je u ponovnom postupku prethodno ispitao tužbu u pogledu njene dozvoljenosti, bez obzira što je u rješenju tuženog od 14.2.2022. godine navedeno da protiv tog rješenja nije dopuštena žalba i da se može pokrenuti upravni spor, jer nakon što je tuženi utvrdio da postoji izuzetak od objavljivanja tražene informacije i o tome donio rješenje, čime je odlučio o zahtjevu tužioca, protiv tog rješenja tužilac ima pravo žalbe rukovodiocu organa. Bez obzira što je tuženi konstatovao da je zaprimio žalbu tužioca, izjavljenu protiv rješenja od 20.12.2021. godine i da neće odlučivati o toj žalbi, jer bi bio narušen princip dvostepenosti i što tuženi obavještava tužioca da protiv navedenog rješenja može pokrenuti upravni spor, za konkretni slučaj to nema uticaja, jer tuženi nije odlučio o izjavljenoj žalbi protiv rješenja od 14.2.2022. godine. Tek tada će steći uslovi za podnošenje tužbe protiv konačnog rješenja u smislu člana 7. ZUS.

Nisu osnovani navodi zahtjeva da je navedeno rješenje tuženog doneseno na osnovu člana 220. ZOUP, pa da je očito da je zbog toga doneseno prilikom odlučivanja o žalbi, izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja, s obzirom da je to mogućnost prvostepenog organa da odlučuje o žalbi, koju uvaži, ne sprovodi novi ispitni postupak, ali upravnu stvar rješava drugačije i novim rješenjem zamjeni rješenjem koje se žalbom pobija. Ovo iz razloga što se rješenje doneseno po članu 220. ZOUP i dalje smatra prvostepenim rješenjem i protiv njega se može izjaviti žalba, kako je to propisano u stavu 2. ovog člana navedenog zakona.

Zbog navedenog se navodi zahtjeva ukazuju neosnovanim, jer pobijanim rješenjem nižestepenog suda nisu ostvareni razlozi njegove nezakovitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, te je zahtjev odbijen, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. tog zakona.

Zapisničar
Tamara Kočić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković